

17 DECEMBER — DE NAUWSTE EN INNIGSTE GEMEENSCHAP

“...en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.”—1 Thessalonicenzen 4:17

Zolang wij hier zijn, is de Heere bij ons, en als wij weggeroepen worden, zijn wij bij Hem. Er is geen scheiding tussen de heilige en zijn Zaligmaker. Zij zijn één en kunnen niet anders dan altijd één blijven: Jezus kan niet zonder Zijn eigen volk zijn, want dan zou Hij een Hoofd zonder lichaam zijn. Of wij nu opgenomen worden in de lucht, of rusten in het paradijs, of hier nog als vreemdeling verblijven, wij zijn bij Jezus; en wie zal ons van Hem scheiden?

Wat een vreugde! Onze hoogste eer, rust, troost en blijdschap is het om bij de Heere te zijn. Wij kunnen ons niets voorstellen dat deze goddelijke gemeenschap overtreft of er zelfs maar aan gelijk is. In heilige gemeenschap moeten wij bij Hem zijn in Zijn vernedering, Zijn verwerping en Zijn zware strijd, en dan zullen wij bij Hem zijn in Zijn heerlijkheid. Binnenkort zijn wij bij Hem in Zijn rust en in Zijn koningschap, in Zijn verwachting en in Zijn openbaring. Het zal ons gaan zoals het Hem gaat en wij zullen overwinnen zoals Hij overwint.

O mijn Heere, als ik voor eeuwig bij U zal zijn, heb ik een onvergelykelijke bestemming. Ik zal geen aartsengel benijden. Voor eeuwig bij de Heere zijn is voor mij de hemel op zijn mooist. Niet de gouden harpen, niet de kronen die nooit verwelken, niet het onbewolkte licht is voor mij de hemelse heerlijkheid; maar Jezus, Jezus Zelf, en ikzelf voor eeuwig bij Hem in de nauwste en innigste gemeenschap.

